

[Indenrigsministeren.]

Jeg taler om Renteindtægten, altsaa en Stigning fra ca. 700 til 1 000 Kr. i Renteindtægt. (Krag: $\frac{1}{2}$ pCt.). Et det kun $\frac{1}{2}$ pCt.? Det var meget! Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er Doktor i Matematik i Aften. Det kan jeg ikke give Tilslutning til.

Derfor — jeg tror, man skal gøre sig klart, hvilket Standpunkt det er, man vil indtage, om man vil indtage det Standpunkt, at Sparerne, store og smaa, skal have saa og saa meget i Renteindtægt — og hvis man mener det, saa skal man erkende, at saa kommer Laantagerne til at betale lige saa meget mere, det er indlysende —, eller ogsaa maa man stille sig paa det Standpunkt, at man siger, at man har Tilsagn om, at der ikke vil ske noget, Renten vil kun blive øget ganske lidt, men saa skal man heller ikke sige, at saa vil Sparerne faa saa forfærdelig meget mere i Indtægt. Man maa vælge mellem disse to Standpunkter.

Men det kan nu i og for sig være lige meget, om det ærede Medlem ikke har tænkt paa, at der skal være Overensstemmelse mellem disse to Ting, fordi det faktiske vel er dette, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte i Eftermiddags, at med Overenskomsten og med Vedtagelsen her i Rigsdagen paa Grundlag af denne Overenskomst om 15. Juli er der sat Bom for Forlængelsen af Renteloven. Det maa jeg gaa ud fra. Hvis Meningen ikke er det, hvad er saa Meningen i Overenskomsten? Og jeg tillader mig at sige, at det lader sig ikke gøre i den kommende Tid at tale sort paa det Omraade og baade have indgaaet Overenskomsten og derefter gaa og fortælle ude i Landet, at man staar frit alligevel. Dertil kommer den Ting, at selv om der virkelig skulde være noget om, at det ærede Medlem Hr. Krag stod frit til den 15. Juli, saa er det ærede Medlem jo saa klog en Mand, at han meget godt ved, hvad det betyder paa dette Omraade, at det nu i Begyndelsen af Maj Maaned slaas fast, at 15. Juli løber Renteloven ud. Det ærede Medlem ved godt, hvad det er, der foretages dèr. Det er en Proklamation af, hvad man kan vente sig, og nu indstiller man sig derpaa paa Pengemarkedet og alt, hvad der forgrener sig derudfra. Det vil øve sin Indflydelse fra nu af og til den 15. Juli.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at rette til det ærede Medlem Hr. Krag i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med om Kon-

verteringsbestræbelserne i det sidste Aar. Man kunde jo høre paa det ærede Medlems Udtalelser, at det ærede Medlem som bekendt paa Grund af Sygdom ikke har kunnet være til Stede, medens denne Forhandling førtes i Marts Maaned — eller Februar Maaned, var det vel — her i Tinget, og derfor har det ærede Medlem ønsket at tage visse Sider af den op igen. Det, jeg ønsker at knytte en Bemærkning til, er det ærede Medlems Udtalelser om, at i Fjor Sommer skulde Regeringen have misbrugt Bankerne. Det kan det ærede Medlem ikke mene, og det er ikke muligt at fastholde det. I den Henseende foreligger Dokumenter jo offentliggjort. Der foreligger offentliggjort Udtalelser fra de tre Hovedbanker her i København af 8. August, Udtalelser om, at Forhandlingerne mellem Hovedbankerne og Nationalbanken om Konverteringen er ført paa Grundlag af Statsministerens Udvalgs Betænkning og derfor hviler paa den Forudsætning, at Forslaget i alt væsentligt vedtages uændret. Senere paa Sommeren — jeg tror, det er den 15. August — afgives der igen en Udtalelse fra Hovedbankerne, der gentager, at Forhandlingerne er ført paa dette Grundlag. Bankerne har givet deres Tilslutning til de deri fremsatte Tanker, idet deres Betragtning har været den, at disse Foranstaltninger i alle Tilfælde vilde hjælpe Landbruget til i Fremtiden at kunne forrente sine Førsteprioriteter med 4 pCt.

Fra Provinsbankernes Forening foreligger en Skrivelse af 12. August, som ikke paa nogen Maade — hvad den selvfølgelig maatte gøre, hvis det var deres Tanke — tager Afstand fra de Konverteringsbestræbelser, som Bankerne har givet deres Tilslutning til, men blot gør visse Henstillinger til Landstingets Udvalg. Naar dette Konsortium dannes, foreslaas det, at den Bestyrelse, der skal varetage Konsortiets Interesser, indtræder i et Konverteringsnævn, som kan bestemme, i hvilken Rækkefølge og til hvilke Tidspunkter Konverteringen af de enkelte Foreningers Obligationer skal finde Sted. Alt sammen Godtgørelse af, at disse Aftaler var af den Karakter, som det er udtalt, og at Betingelserne var, som det dengang blev nævnt.

Det ærede Medlem siger dernæst, at Regeringen kunde udmærket i Januar Maaned i Aar have faaet en fælles Deltagelse fra Bankers og Sparekassers Side, men at Regeringen ikke interesserede sig derfor og intet foretog sig for at mægle. Ja, det er saa heldigt, at der ogsaa i den Hen-